

Blekinge Hembygdsförbunds Majkatalog. 1923.

Bidrag till häraddomen om

Majvisor och majseder

i västra Blekinge
samt många anteckningar om
"Staffans sköie"

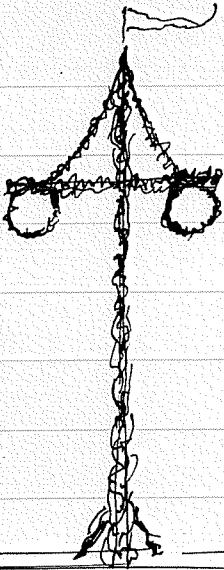
LUND UNIVERTSITS
FOLKMINNESARKIV

av
Gunnar Wikström, Karlshamn.

1923.

—

(40. s)

630

Karlshamn.

1.1

Tid midsommaren 1923 restes en majstång lik
den till vänster på Bellevue genom restaurangrimme-
havarsens försorg.
Militärmusik.

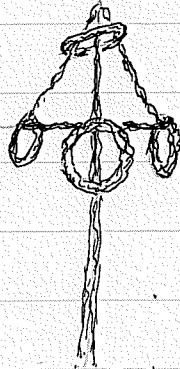
Stegga, jätt, valla.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

För omkring 25 år sen var
Göteborgsparken en vanlig festplats. Maj-
stången sätta även då ut så, men den skulle
kunna med kvistar av lön. Dömen kaf-
lades majstånd här liksom i Charlum.

Detta utskickats och infört
i bildarkivet.

Skiss efter foto:

A. H.

Nedanför Bellevueparken vid
Bromlystjärnet hade några projekter sin egen
majstång (vid fiskhögar). Tre kransar hänga i en
vängrut krans. Inget särskilt hög. Den var litet illa
medfaren, som synes. De brukade göra den vackrare för varje år, sade de.

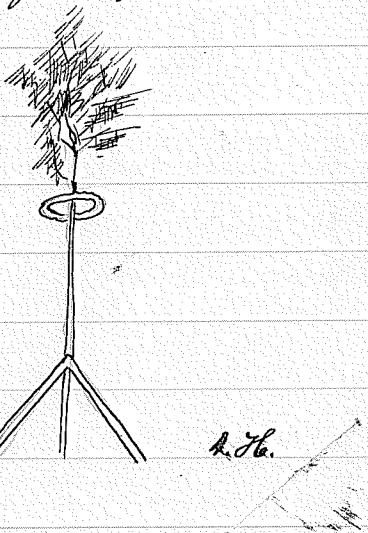
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Karlshamn.

L 2

Foto uttaget och infilt
i bildarkivet.

Skiss efter foto:

Taklagsmaj, Karlshamn 1923.

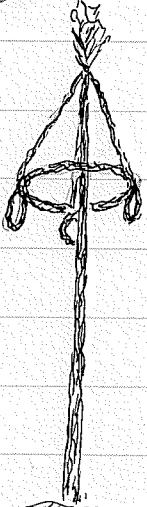
Lärom andra formen av maj.
ning kan meddelas, att galeasen
"Nils" från Prakavik och liggande här
i hamnen över midsommartid
upp en liten björk i koppen på
varandra masten i stället för flagga.

Vidstaende bild återger en
taklagsmaj i nybyggnad här, 1923.

Byggmästaren saade, att den gam-
mali sett ut så: en björkböpp på
en bar stång och en vägrätt hängan
de björkträdens omkring. Arbetarna
hade sökt efter björkböppen, fasten
det fanns gott om andra buskar på
mark.

Gnuövik, Äbyd. 3

Fota in på i bildarkivet.
Skiss ej är fört. 4. H.

H.Y.

- Majstäng. Gnuövik. -

Förnigt område i tidningarna återupp.
livades sedan med midsommarbrud år 1923
"efter gamla traditioner".

Majstangen sätts upp som vid sti-
ende bilal (dagarna några dagar efter midsommar)
toppen satt en björkruska. Majst
ärskilt bor hade f. ö. inte valt. I lövet
hade invänts angsblommor av olika slag.

En fra i Gnuövik (45 år) berättade,
att midsommarbruden var klädd i
blekningströja och hade olikafärgade band
(röda, gröna, gula) i haret. Ett de sätjade
med till festplatsen, gingo tre spelman före
en fial och två handklavar. Efter kommo fyra marskalckar. Först dan-
sade marskalckarna med bruden. Sedan måste hon dansa med vem
som kom och bjäd upp. Deltagarna i brudföljet frigo dräkten till er
räffring. Hjälper på de sista 10 åren har Folkets husföreningen rykt om med
midsommarbruden. Dårat gjorde byarna det själva.

LUND UNIVERSITETSFOLKMINNESARKIV

Göteborg, Ärryd. - - - 4 - 4

Mor Tonga (Blason), 70 år.

"Jag har inte sett midsommarbruden nu, men
efter vad jag hört om det om vid midsommar kan jag säga, att hon
var mycket mer uppsnittad. På huvudet hade hon krona,
silkeaduk och band, och kring halsen hade hon länkar,
gamla broscher och silversprånen så många de kunde
få i. Hon hade vit dräkt och svart livstycke, ett
vitt forklade och stora röda silkeband utmed sidan.

De dansade kring majstoljen hela natten, och
bruden måste dansa med vem som kom. Hon fick givor
för det.

Men flickorna ville ej gärna bli bunder, ty
det varades, att midsommarbruden aldrig skulle bli en
riktig brud. En flicka, som hette Emma, var mid-
sommarbrud många år i följd. Hon kallades sedan
Brud- Emma.

Ringamåla.

53

Undantagsmannen Per Svensson, 77 år
nu bosatt i Sandviks gård, Össarum.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

"Jag var med i Ringamåla på 1860-talet, och då
sjöng den pojke och har gjort det länge. Det var den där gamla
visa: "Linden var de gröna löv om vintern," och jag min gamle
stakare har också varit med. Men det skulle jag väl inte
tala om, jag kommer väl för långt. Både de som sjunger och
de som ger pris kan ha skaff. Men det är så länge sen jag var
med, att det gör väl ingenting.

De hade midsommarbrud också i Ringamåla. Hon
var ej av bättre mans barn, vanligtvis var det en priga.
Hon kläddes i blekingsdräkt, svart livstycke och vit kjol.
Dräkten var allmän bland kvinnorna, men bruden var
lite finare. Mannen hade ej blekingsdräkt så all-
mänt. Bruden måste dansa med vem som ville.

Rörik, Åbygd. 6

Anka Johanna Mårtensson, 65 år.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

De sjunger mej rän, men den gamla visan är
sönderbruten

Midsommarbrud valdes förr. Hon skulle dansa
med vem som kom, drängar eller gamla galavar. Bruden
var plädd i svart väst, vitt liv och vit kjal, och hon hade
guldkröna och var utstofferad i häret.

I Hallaryd brukar det än i dag vara ett
majgille bland bondarna. Där finns ett gammalt maj-
horn, god vet hur gammalt det är. Vid majgillet läm-
nas det till den bonde, som nästa år skall ha gillet.
Han går då ut och sätter på första majmorgonen,
och de som då vill får komma. År (1913) hade de visst
också haft ett majgille, men det var väl mest
för de rika.

Froarp, Åsarnum.

7
8

Främlingen Ola Jönsson, 90 år.

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Här i Åsarnum har de sprungit maj så långt
maj och vet. Flora skaror vandrade natten till fösta
maj från gård till gård. Jag har själv varit med och sjungit
maj många gånger. De brukade ej ha mågon musik. Ett
par färsjungare tog upp sången, och sedan föllo de
andra in. Vi hade majkvistar av lönn med oss och
stucko in dem här och var i gården. Intet annat än
lönn användes, lönnen är ju majträdet. Vi kunde få
6 till 7 fjög nigg på natten och pröningar också.
Vi sjöng "Linden bär så gröna löv om våren" och en del
sjunger den ju än, det kom flera stycken hörar nu vid
maj. Eller de ha en annan melodi nu, och så ha de
dragspel. Men nu kan jag inte sjunga den, det är jag
för gammal till. När jag var 10 år började jag arbeta på
Trummfabriken, där hade de en stor majstång och
midvormmarbrud också.

Nötabrane, Åsarum.

Bonden Y. Eriksson 67 år
LUND S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Vi brukar ha majstamma. Den är för bönerna i byalaget och hällas i maj. Byn har ju haft litet inkomster av strömfiske, båtsmansborg och sandtag. Den som skall ha majstamman eller majgillet, som det också kallas, brukar få litet ur kassan. Det kallas skurycengar, för det skall nog man ha. För var det bara 10 kr, men under dyrfiden nu hördes det till 30 kr. Bönerna har det i tur ordning, och då äter vi och räper lite smätt och är glada. Nagra ärender, som rör byn, behandlas av voksa förlai, och det finns en protokollsbook, en ny och en gammal, för jag. För hade de ett gammalt majhorn i Tarayus by, som den som skulle ha gillet brukte i på majmorgonen, även här har vi inget horn. Allt bestämmorna förvara sig andra håll beror nog på att bönderna bli herrarna.

Torarp, Åsarpss.

9

9

85 år

Fru Kersti Hedengren, nu i Karlshamn.

Jag var mijesaska i Froarp, Åsarp 1868-69.

Den tiden brukade de ha majstång liknande vid.

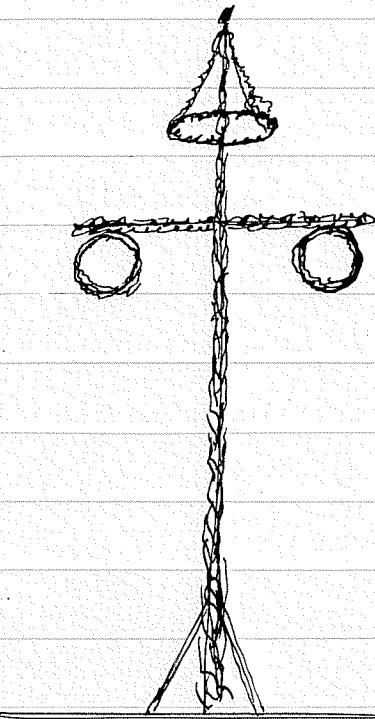
staende i Torarp. Hela stången var lovladd och
kransarna virades av ångblommor och grönt
utan att det valdes några särskilda sortter. Ellagon
midsommarbrud hade de inte.

Katter till maj brukade de gå och sjunga
majvisor. Det var mest bara pojkar, vanligtvis
drängar, som gingo omkring och sjunga. De hade
ej magia majkristar. Jag kan ej säkert komma
ihåg mer än dessa verserna:

1. Godafton I som hemma är! LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV
maj varé valpinnen!

I affon velta vi gästa här.

Lindens häs så grona lov om varen

10.
10

Så sätta vi maj uti Edes dör,
här hava vi aldrig varit fara.

Så sätta vi maj uti Edes vigg,
så vänta vi oss en halv fjögagg.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

När de kommo utanför mitt, stannade de också
där och sjöng:

Så sätta vi maj uti mejerikans le'.
Maj var vänkommen!

För ligga och sov med Herrans fre'.

Linden här är grona löv om vintern.

Det var vackert att höra dem sjunga,
och man gav gässna ägg men aldrig groningar.

Bara på ett ställe frigo de ej mögt, och där sjöng
de mycket fata versar, som jag inte minns mer.

De som sjungit hollé sedan majgille.

Nötabrane, ett svarum.

Handelsbiträdet, Nötabrane.

Det har varit majstäng vid flaken (i si) också.

Firingen hade en "tvärslå" med kransar och girkunder. (Firingen vägrat
hängande ring)

Många har gått och springit maj. En del sjöng:
"För linden, den bär grön lös..." och andra "Tommaren är så tjulig..."
Men det var visst på sannma melodi. Den förstnämnde
kallas den gamla. De hade handklaver.

Kagan lördag eller söndagskväll efter maj.
Sjungningen hålls majgillet. Till detta steks och
koks äggen och baks äggakakor; grengarna
som dei fått delas.

Hagalund, Åsarpum.

12
12

Koherskan Edit Olson, 25 år.

Jag var med och sjöng maj i år 1914. Några dagar före valborgsmässaaffon samlades vi en 10 st., hälften gossar och hälften flickor och sände in majrisan. Den äldste var 17 år och den yngsta 7 år. Vi spelade handklavér och en annan bar åggkorgen. Vi sjöng vid de flesta husen i Hagalund och Högadal. Där bo mest stenhuggare och arbetare, och på de flesta ställen blevo vi väl mottagna, och vi sjöng i singa fulla versar. Jag kan inte komma ihjag någon sedan nu. Vi fingo både pengar och ägg, mest ägg. Ettigen sålde vi på på förget i Karlskrona och fingo så mycket pengar, att vi kunde ha majrisille tre söndagar i rad med kaffe och kakor, singelkar och dans. Majrisan, som vi sjöng, har jag upp. Skrivin och är en flicka i Hagalund har jag fått en annanvisa, som de sjungit där i år (1923), utom en annan vis, som säger: "Sommaren är så lycklig för ungdomen!"

Majvisa.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

18

Fjälkinge i Ystadlund, Åsrum.

1920.

Vers 1. Si go' aften ni som hemma är! Maj vare väl-kommen! För i

aften vi vilja vi gå till träd. Linden, den bär gröna löv om våren.

Vers 2. Ja lär han den spelar, tilla göken han gal. Maj vare väl-kommen! Det

alla blad och blommor de spricka ur sitt skal. Linden, den bär gröna löv om våren.

Den fullständiga texten följer här efter.

Hagalund, charum.

14
14

Majvisa.

1. Si gr affon, ni som hemma är.
Maj vare välkommen!

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

För i affon så vilja vi gästa här.

Linden, den blå grönan lär om våren.

2. Nu ställer vi oss vid Edet le,

Och vaknen upp i Herrans fre.

3. Det första som vi beder om,
misslycken ej för det vi kom.

4. Vi hörde lärkans giva musik,
hon spelade så giveltigt, hon lockade oss hit.

5. Ja, lärkan den spelar, lilla góker han gal,
och alla blad och blommor, de spricka ur sitt skal.

6. Fåringmannen såg sin väd.

Gud geva honom lycka och välsignelse därmed!

7. Och far han är en goder man,

han hjälper till, så gott han kan. LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

8. Och mor hon är en fäma,

hon ger oss äggen nägra gåma.

9. Nu hoi vi mor, uppa° golvet hon går,

hon söker effer ägg i var endastke veda°.

10. Och kan vi da° inta di äggen fa°,

nä° låt den blänka riksdatoren ga°.

11. Och han vi da° inte riksdalaren fö°,
da° låt den svarta bubejaren gä°.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

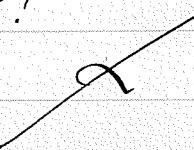
12. Här står några gärlar omå°,
och given dem life och låten dem gä°!

13. Huv fack, huv fack, både far och mor,
förs givän den var både fager och stor!

14. Huv fack, huv fack, du lilla flicka grann,
vi önska dig en vacker fasteman!

15. Nu vi ifrån eder går,
vi kommer ej igen förrän nästa vår.

16. Godnatt, godnatt, var kristen själ,
och soven så sott och vaknen så väl!

Hagalund, Åsarum.

I år, 1923, förekom även majfjungning i Åsarum. Då sjögs även följande majvira, och mest var densamma som föreg. (enligt uppgiftsamma meddelar.)

Majvira.

LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1. God affon I som hemma är!

Maj är välkommen!

I affon så vilja vi gästa här.

För linden, den har gröna löv om vintern.

2. Nu komma vi alla till Er gård,

och fråga om vi spjunga fär.

3. I mott, så är det Valborgsnatt,
och skogen bär sin gröna hatt.

1818

4. I morgon är det Valborgsdag,
och fräden bär sina gröna blad.

5. Nu sätta vi maj uti Eder vägg,
och sjunga för antingen pengar eller ägg.

6. Nu sätta vi maj uti Eder dörr,
fy här ha vi aldrig varit före.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

7. Och kanna vi inte de äggen få,
så låt om de blanka fikrakalerna gå!

8. Låt honan väipa ägg på fat
föl granskaka och äggamat!

9. Nu hör vi mor uppå golvet gå;
hon söker efter ägg i varandra vio.

1919

10. Och mor hon är en dundernas,
hon ger oss ägg i år som i fjor.

11. Och far han är en dunderman,
han hjälper till så gott han kan.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

12. Nu hörer fräskorna skramla,
och äggen i korgen de kamla.

13. Hov lack, hov lack, både far och mor,
för gävan den var mycket stor.

14. Hov lack, hov lack, du goose skön,
en vacker fastemö bli din lön.

15. Hov lack, hov lack, du flicka gumm,
vi önska dig en vacker fasteman!

20.
20

16. Nu häga vi alla fram Er gård.

Maj är välkommen!

Vi komma igen till nästa vår.

För linden, den har gröna löv om våren.

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Hilleröd sommar. 21
21

Föijande majvisa sjunges i Hilleröd och
sades blivit införd av drängen Joel Pettersson, som
lårt den i Ustadstrakaten. Den kallas "den nya"
i motsats till den förra unfärdade visan från Hagalund,
som också förförkommer i Hilleröd. (Kanske för omkringdets skull.)

1. God afton om ni hemma är!

Maj är välkommen!

För låt oss om vi väcka er.

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gud gläd oss åt en så ljuslig sommar!

2. Nu stå vi alla vid er gärd
och fråga om vi sjunga far.

3. Den lilla lärkans ljusa sång
går upp till skyn med majesång.

282

4. Nu sätta vi maj uti Edert fak
det ska' ni få se i morgondag.

5. Nu hör vi mos uppå golvet già,
hon söker ägg i var enda vira.

LUNDS UNIVERSITE
FOLKMINNESARKI

6. Ylirinne bor en dunderman,
hon hjälper till så gott han kan.

7. Ylirinne bor en dundermoe
hon ger oss ägg i si som i fjar

8. Ylirinne bor en flicka skön,
en vacker fastman skall bli hemmes lön.

9. Nu hör vi mos bland fräskorna skramla
och äggen i korgen de ramla.

10. Giv oss äggen nu på fat
till granskaka och äggamat

23
23

11. Kunna vi ej äggen få,
så låt den blänka piksdalern gå.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

12. Och ska vi ha äggen, så ska vi ha dem snart,
vi ha ej tid att sätta här till dag.

13. Nu lyfta vi alla på vår hatt
och önska er alla en godnatt

14. Godnatt och tack var kristen själ!
Maj är välkommen!

Och sov nu alla roff och väl!

Gud giv oss ist en så givlig sommar!

2424

Lundbäck.

Unglingen Vilhelm Olosson, nu i Karlshamn.

År 1918 var jag med och sjöng maj. Vi varo 8 stycken,
3 pojkar och 5 flickor om 14-19 år. En spelade
dragspel, en munspel och resten sjöng. Den minsta
var åttaåringen. Det fört haderhaft kvistar av
björk och lärktred med sig och stuckit in dem här
och var i gårdena, men det året hade vi inga
förest gingo vi till Råvareyd och begynte vid
Björnebo gård. Majvisan började så här:

God afton om I hemma är!

Maj var e välkommen!

Förlat oss om vi väcka er!

Dinden bar de gröna löv om varen.

Nu komma vi uti Eder går
och fråga om vi sjunga här

LUDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Nu står vi mitt vid Soler knut
och lyssna i fall jag viljen komma ut.

25

Pigan kom ut med ett halafjög ägg.
Därefter gingo vi till Ravaregården. Bonden kom ut
och frågade, hur många vi varo, och vi sjöng:

Ätta stycken är vi.

Maj var e välkommen!

och hos jag det inte, så kommer och si!

Linden bar de gröna löv om våren.

Bonden gav oss rigenking, och då sjöng vi:

Härinne bar en bonde snål,

bam åter sitt och sune kåb.

Jag gingo vi till Ysane. Där kom Mor et Anna
ut med 23 ägg och 12 skilling. Sedan fortsatte vi
på Örkeyekegården och andra gårdar. Vi fingo
ihop 6 fjög ägg och 1,75 i pengar, och det var
ärligt fortjänat.

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Grytvik. Öryd.

26

26

Mor Inga (Olsson), 70 år.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Jag har hört den gamla majrissan spelas
många gånger, och den sjunges än. Jag har den finnsten
tryckt, och de lärda komma till mig och skriva av den.
(Den gick efter F. Sjöbergs upptäckning (F.F.T.), som varit in-
förd i tidningen "Karlshamn" år 1914) Där står det, att Jona
Pelle skrivit den, men intet har han det. Den är gammal
som gatan, och den har finnsten varit mycket längre,
haft många fler versar.

Kristi himmelsfärd dags kallades den första
sommardagen. Då skulle alla karlarna gå barerna
de till kyrkan med rocken på armen. Fruntimmerna
gingo med hujorna uppbyftade. De hade örtakvast
(lavendel, nejlikor...) i handen och kryddosa eller
svampedosa i lamman.

Göker kom den 13 april och for i 9 veckor.
När det var slätt på marken hölls släfföl.

Froarp. Östrum.

Smeden Karl August Svensson, 71 år.

Jag var med och sjöng maj, när jag var ung.
Jag var försangare många gånger. Vi hade mest fiol
med, harmonikorna kom i bruk, när jag var en 20 ar
Men fiolerna var bättre. En gång, när vi gick, fick vi ²⁴⁶ 2
sjöng upp utom surpar och pengar. Då hade vi ett maj.
gille som räckte i två dagar. När vi kokade äggens
fick vi ta fis en stor bykhittel. Den soj vi och
dansade. Vi dansade mest polskor då och sedan
kam ^{jag} sjunga in. [Svensson kan gamla arbetsvisor och polskor,
som det nog var lön att lecka upp; han folkmunes-
institutet står till hänt med fotograf kunde med uppteckna-
racht] När förr hiden sjunger de aldrig hela maj-
visan och då sjunger de henne mycket fortare
än förr. Med alla versarna var nog visan en
60 till 70 versar lång, men jag minns dem inte
alla nu. Förstken gjorde man om versarna, så
att de passade, ibland lämnade man till, ibland tog man

ifrån. Nagot majoriv hade vi inle på min tid.
Men de har haft det.

Hai vi först kom här en gjord brickade
jay drunka ett slag i väggen och så tog jay upp:

Si go afton I som hemma är!
Maj varé välkommen!

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Si i afton så vella vi gästa här.

Si linden, den bar grona löv om våren.

Hai sätta vi maj i bondens vagg,

så vintorn vi os ett halvtjög ägg.

Det var flera andra versar, men jay
inte kan komma på mi. Fick vi inga ägg så
sjöng vi:

Och om vi inte di äggen han få,

så låtom de gula rikrdalarna gå!

Och fick vi varken pengar eller ägg
sjöng vi:

Och han vi da' inte piksdalarna fai
på latom de svarta putellerna gai
Sökti de efter ägg därinne så gjöng
Vi:

299

När hären vi mor på golvet gai
hon letar efter ägg i var evilia vri.
eller:

Ja pigan är en tärna,
hon ger oss ägg så gärna.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Och antingen vi fick pengar eller ägg
eller brännvin, så gjöng vi till sist:

Skön flock, skön flock, kärä far och mor,
för den givna var både fager och stor.

Ku gai vi oss av bondens gai,
vi kommer ej igen förrän nästa år.

Men fick vi ingenting sjöngs det så
fulla versar, att jag vill inte säga det, men
det är förbjudet nu. Här de bomber, (eller bankar)

folket i väggen) är det härst allt lästa bli den raken³⁰
 "Jas, han vill höra de fula versarna också", för att
 det shall bli sant som det var. Det var sana här:

LUNDSS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

Jas, men hon är en tryna,
 hon skiter ner både lakan och dyna.

Och doffern är väl av samma ull,
 och sedan är hon för sin moders skull.

Och far han är väl en stuehuk,
 han sitter väl i spisen och askar sin huk.

Men det är vi fullt, att jag knappat
 vill komma ihäg att ^{ing} varit med och gjort
 det. Det är något, som inte bör vara.

Torparen Jöen Olosson, 64 år.

Jag har varit med och sjungit maj. Vi bru-
kade vända till majvisan, så att dens passade.
Så kommer jag ihåg den här versen:

Till Bengt Löberg fick vi oss ett föreläse.
Maj varé välkommen i år!
Och av gästgivarens vänta vi oss en far
Fri linden, den bär gröna löv om våren.

Sick de ingenting så sjöng de:

Ja, far han är en abuvehuk
etc.

Det mor hon är en äggatunga
och liksom hos föregående
meddelare. Men slog de "bonde" i väggen, på var det
inte rikt att sjunga det. Nu förs de inte sjunga så.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

32³²

Majvisa.

Sjungen i Frövyr, Åsarenum:

Skön fack, skön fack, både far och mor! Maj vare väl-kommen! För den

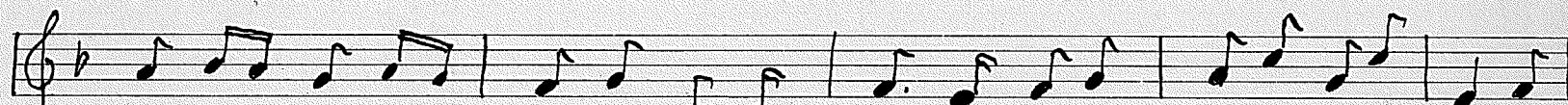

gåvan, den var både fager och stor. För linden, den bär gröna löv om våren.

Nisabräne, Åsarenum.

Till Bengt Löbergs fick vi oss ett faralår! Maj vare välkommen i år! Ich av

gisljuran väntar i oss en här. För linden, den bär gröna löv om våren.

33
33

Fersar av majvisan av olika meddelare.

Jemshög, 1875:

"Vi sätta maj i bondens går'
Så vanta vi ett fläckhalär.

Norra Skåne, etserum:

Förvara oss ett ymnigt år,
bevara både hus och gård!

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Giv mjölk, giv ost, giv honung söt
och bovete till bovetejrot.

Förbannad var denna gård
från hopp till hov, från häst till fåk!

Froare, etserum, 1870:

Nu sätta vi maj i bondens le:

Maj varé välkommen!

För liggen och soven i Herrens fre!

Linden bar de gröna löv om våren.

När de kommo till gården, saade man där: "Maj villvalla kommer!"

Björstorp - Hultåkra.

Följande majvisa är en allmogenvisa.
Teckning. Den sändes till mig anonymt år 1918
med uppgift, att den förr sjöngs där i trakten.

Majvisa.

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1. Goder afton, jag som hemma är!
Maj varc välkommen!
För i afton vilja vi gåcka Eke.
För linden, den bär gröna löv om varew.
2. Gå sätta vi maj uti Edert led,
föri vakenen nu upp med vårt Herras led!
3. Gå sätta vi maj uti Eder dör,
hår hava vi aldrig varit förr.

4. Nu hörce I góken, och lilla lärkans sång,
som spelade så givseligt och sjöng så mäingen sång.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV.

5. Góken galor i hagan fopp,
och lövna böja att spruta sin knopp.

6. Och bonden glöjer och säi om såd,
Gud give honom lycka och välsignelse därmed!

7. Om jag skulle trampa mina fötter på humasonlö,
så skulle jag väl åga, den som jag ville ha.

8. Här ska vi nagra gillar om;
och given oss lifet och låtom oss gå.

9. Jä sakta vi möj uti Edes heml,
så vanta vi oss att se nagon rit.

10. Den sätta vi maj uti Eder vägg,
på värta vi oss en halv fjög ägg.

11. Honan vräper ägg på fat,
ja, äggamat på silverfat.

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

12. Och kumma vi inte di äggen fa,
så låt den blanka riksdalern gå!'

13. Och kumma vi inte riksdalern fa,
så låt om glas och buteljen gå!

14. Nu hörer vi mor uppå golvet gå,
hon letar efter ägg i varandra vita.

15. Och far han är en godes man,
han hjälper till och gott han kan.

16. Ja, mor hon är en fåra,
hon ger oss ägg så gärna.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

17. Hov lack, hov lack, både far och mor,
förra givare var ju både vacker och sbor!

18. Hov lack, hov lack, du flicka gramm,
åt dig vill vi ønska en vacker fästeman.

19. Så sätta vi mag uti Eder gärd
nu kommer vi ej hit förrän nästa vår.

20. Godnatt, godnatt, var krisken själ,
förr soven så sott och liggen så väl.

21. Så sätta vi mag uti Eder frapp,
och lyffa på halldarna och säga godnatt!

F

Ms

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Några anteckningar om

"Staffans sköie"

i Blekinge.

Gunnar Hindström, Karlshamn. 1923.

Blekinge ppd. Gunnar Lindström — acc 630 — Guovik, ~~Aug d.~~ 38

Mrs Inga (Olsson), 70 år.

LUND S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Annandag gick brukade drängarna rida
Haffans skoie, när jag var barn. Tidigt om morg.
gonen redo så många som kunde få tag i
hästar i vildarts fart över åkrarna för att
mocka i stallet åt varandra. De fingo mat
och dricka i gården. Ofta varo de utklädda.
Hos min far redo de en gång fram till trap-
pan och en red in i stugan. De sjöngo ej
någon Haffansvisa, det har jag ej hört om.

Årsklingen Olaf Jonsson, 90 år.

LUND S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gaffans skoie redo de förr i Froarp,
men det är länge sedan dess. Och det är väl,
att det är slut med det nu. Drängarna ber-
hade pida som tokiga, för att hinna före
gårdens dränger och mocka i stallet. De satte iväg
över diken och gården. De sögo sig fulla och
föide ett fäiskräckigt liv. Karlarna klädde ut
sig till fruntimmer och fruntimmerna till karlar.
Det hände många olyckshändelser och det
är väl, att det är borta nu, det var något
som inte skulle vara.

Visor sjönges de nog men inte om
Gaffan. Det handle, att de redo ända in i
stugorna.

Acc. 630 —

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Fvärp, Csarum.

40

40

Imeden Karl August Svensson. 71 år.

Jo, här har de riktigt Staffans skec (skeje), det vill jag lova.
Hästarna skulle ej fördras på juldagskväller utan på annan-
dagens morgon. Då samlade sig drängarna och pigorna tidigt
på morgonen och skyndade till gårdar, där de inte hittat
vakna in. De hade lyktor med sig och böjade mäks i
stallarna allt vad tygen kott för att skrämma ut dem som
försökt sig. Det var en stor skam, och flickorna tyckte
om de prediga och vakna pojksarna. Sen togo de hästarna
ur stallarna och redo i kamp över gårderna. Sedan
ljöds det på brännvin i gårdarna och alla skulle
nästan försöka ride in i stugan. Då skulle han få
super, medan han sökt hvar på hästryggen. Och sen
blev det stavlekar, de hade stuvoroligt i var-
andra stuga. Om de sjöng om Staffan? Nej, det var inget
religiöst, ska jag säga. Vi hade en visa, som vi skrålade, men
inte om Staffan. Det var en glad tid, det var liv, och det var tjo,
men nu har ~~sus~~ brotts av fiolhalsen, och nu är det slut med valsen.